

Man skal i saa Henseende foreslaa, at det bestemmes, at en saadan Bestyrer skal være candidatus pharmaciæ, samt at hertil føjes, at han er undergivet samme Forpligtelse som Apotekeren med Hensyn til Holig paa Apoteket, Apotekets Personale o. s. v. Bestyreren maa derhos i disse Henseender være undergivet det samme Straffeanvar som Apotekeren.

e) Endelig maa det ogsaa, for at der altid kan træffes Foranstaltning til Sikring af et Apoteks fortsatte Drift, ved en særlig Bestemmelse overlades til Justitsministeriet i hvert enkelt Tilfælde at foreskrive, hvorledes Apotekets Drift midlertidig skal ordnes, naar den en Apoteker meddelte Bevilling forbrydes eller bortfalder i levende Live.

f) Fra Bestyrelsen for „Foreningen til Fremme af Søndagens rette Brug“ har Kommissionen modtaget den som Underbilag II. høsttrykte Henvendelse om Tilvejebringelse af Bestemmelser, der muliggøre en Indskrænkning af Tjenestetiden paa Apotekerne om Søndagen. Der har indenfor Kommissionen været megen Stemning for at tage den saaledes fremkomne Henstilling til Følge; men Formuleringen af et bestemt, praktisk og gennemførligt Forslag har vist sig at være forbunden med saa mange Vanskeligheder, at Kommissionen har maattet opgive Tanken herom. En Del af Kommissionens Medlemmer (Falbe-Hansen og Nielsen) har i saa Henseende ment, at det burde forbydes Apotekerne at sælge almindelige Handelsvarer saa som The, Kaffe, Sukker, Tobak, Krydderier, Parfumer o. desl. paa de Tider, hvor andre Butikker i Følge Lovgivningen skulle holdes lukkede, medmindre saadanne Varer forlanges i Genhold til Recept. Allerede nu sælges der en Mængde almindelige Handelsvarer fra Apotekerne om Søndagen, og der er derved reist en ubillig Konkurrence med Urtekræmmere og Materialister. Hidtil er dette kun enkelte Steder foregaaet i større Omfang; men der er Fare for, at det, efterhaanden som Konkurrencekampen bliver haardere, skal udbrede sig mere og mere, og dette, mener man, bør forhindres. En anden Del af Kommissionens Medlemmer (Benzon, Hansen, Hempel, Møller, Strøbyberg og Trier) udtale sig imod et saadant Forbud, der antages kun at ville bevirke en ringe Indskrænkning i Apotekernes Søndagsvirksomhed, ligesom den Konkurrence, der kan være Tale om, kan forudses at ville blive uden væsentlig Betydning, saa meget mere, som Udviklingen her i Landet gaar i Retning af stadig at formindske det Antal Varer, hvis Forhandling udelukkende er forbeholdt Apotekerne. Imod den foreslaaede Indskrænkning taler endvidere den Omstændighed, at „almindelige Handelsvarer“ efter den gældende Lovgivning er et ganske ubestemt Begreb, saa at en fast Grænse mellem disse Varer og Apotekervarer ikke lader sig opstille, og at et Forbud som det foreslaaede kan ventes at ville medføre idelige, ofte smaalige Stridigheder og Retstrætter, hvis Afgørelse ved Domstolene vil komme til at bero paa mere eller mindre vilkaarlige Skøn. Endelig — og dette turde være den vigtigste Indvending mod Forbudet — vilde dets Gennemførelse blive til følelig Ulempe for Befolkningen — især for dennes brede Lag — hvis Hjem i Reglen ikke ere forsynede med saadanne